

János, a fiatal mesteríjász története

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiatal mesteríjász, akit Jánosnak hívtak. Nem volt családja, ugyanis édesapja már nem élt a születésekor, édesanyja hároméves korában meghalt, testvére nem volt, feleséget pedig még nem szemelt ki magának.

Egy szép napon épp az erdőben vadászott, amikor zajt hallott. Gyorsan elrejtőzött a legközelebb eső bokorba, és itt várt. Pár perc múlva már tisztán hallotta, hogy valaki hangosan mond valamit. Nemsokára már a szavakat is ki tudta venni:

-Figyelem! Figyelem! Katonákat keresünk a királyi hadseregbe! Aki szeretne jönni, menjen fel a budai várba, és ott az uralkodónk eldönti, alkalmas-e katonának.

Néhány perccel ezután már megjelent a lovas menet is. Legelől egy szóvivő ordította folyamatosan az előbbi szöveget. Utána díszöltözékben néhány katona, majd a menet közepén a király. Mögötte ugyanígy katonák, a menet végén pedig még egy szóvivő.

Miután elment az ország vezére és kísérete, előjött János, és mit gondolt, mit nem, úgy döntött, hogy beáll katonának. Azonnal el is indult Budára, és egy hét alatt fel is ért. Amikor odaért a palotához, hirtelen megállt, mert meghökkentette a gyönyörű látvány. Alig akarta elhinni, hogy maga előtt egy színtiszta aranyból készült kastélyt lát. Mikor felfogta, hogy egyik gyerekkori álma válhat valóra, hirtelen elkezdett izgulni, vajon beveszik-e majd a hadseregbe. Végül nagy nehezen besétált a kapun keresztül a királyi várba. Itt egy szolga azonnal megkérdezte, hová szeretne menni, majd miután megkapta a választ, eligazította az íjászt.

Mikor odaért a királyi díszterembe, újabb ámulatsor következett a látvány miatt. Ebből az ébresztette fel, hogy az uralkodó megszólította:

-Mi szél hozott, fiam?

-Kedves királyuram – válaszolta János –, én nem másért jöttem, mint azért, hogy beálljak a királyi hadseregbe, ugyanis úgy hallottam nemrég, hogy éppen toboroznak.

-Jól van, akkor próbáljuk ki az erődöt. De előre elárulom, hogy eddig mindenki megbukott a teszten. Közelharcos vagy fedező szeretnél lenni?

-Mivel íjász vagyok, fedező szeretnék lenni. De azért azt hadd kérdezzem meg, melyik szomszédunk ellen harcolunk?

-A gaz lengyelekkel, ugyanis nemrég megtámadták Kassát, és ez hallatlan!

Ezután a társalgás után az egyik tiszt kivezette Jánost egy céltáblához, és adott neki hét nyílveszőt, majd azt mondta, mivel elképesztően fontos, hogy megnyerjék a csatát, ezért a legjobbakat keresik, a próba pedig az, hogy mind a hét nyílveszőt pontosan a tábla közepébe kell lőni.

Nagyon csodálkozott, amikor János ezt teljesen hibátlanul megcsinálta, és ezt mondta:

-Üdv a hadseregben! Te vagy az első, akit ennek a toborzásnak a következtében vettünk fel, ugyanis a többiek mind elbuktak a teszten. Mostantól a királyi palotában fogsz lakni egészen életed végéig. De azért annyit árulj el, mi volt a foglalkozásod, mielőtt idejöttél?

-Mesteríjász voltam, és vagyok is – válaszolta János

Egy hónappal ezután összehívta a hadsereget a király, mondván, most már eleget váraoztatták a lengyeleket, ideje adni nekik egy kis hidegzuhanyt. Úgy rendelkezett, hogy ő fogja vezetni a sereget, és egyből megtámadják a fővárost.

Három hét alatt fel is értek Varsóhoz. Itt egyszer csak megállította a menetet a király, és ezt mondta:

-Ha a lengyeleknek meghal a királyuk, akkor teljesen szét fognak esni. Ennek ellenére ne őt támadjuk, hanem a leggyengébb egységeiket, melyek biztosan leverhetők kevés élet árán.

Ha lassan is, de elkezdődött a csata. Minden magyar úgy tett, ahogyan az uralkodónk mondta. Csakhogy hamar rájött az ellenfél sereg a taktikára, ezért minden lengyelt betessékeltek a jól védett várba. A mieink azonban itt sem adták fel, és folyamatosan be-betörték. Ennek azonban az lett az eredménye, hogy egyre kevesebb esélyünk maradt a győzelemre, mert a behatolásokat mindig leverték.

És mikor már azt hittük, veszítettünk, elindult egy nyílvesző János húrjáról egyenesen a lengyelek királya felé. Szállt a nyílvesző, az ellenfél király viszont nem mozdult, mert megdöbbenett ez a váratlan fejlemény. És végül a nyíl célba talált, egyenesen az uralkodó szívébe fúródott. Innentől kezdve a lengyelek teljesen szétestek, így nem volt nehéz megnyerni a csatát.

Mikor vége lett, az első dolga a magyar királynak az volt, hogy megjutalmazza Jánost. Kinevezte a hadsereg élére, mellé magyar nádornak, és arra jogosította föl, hogy élete végéig a királyi várban lakhasson.

Így vált az ország leggazdagabb nemesévé egy árva mesteríjász, János.

